

Ah O Çocukluğumuzdaki Sevdalar

— Nuri Baş · 18 Şubat 2024

Kurumuş bir yaprak düşerken yere
Ta yürekten bana veda diliyor,
Binbir hatırayı saklayan dere
Sanki canlanıp da hayat soluyor.

Koşardık beraber soluk soluğa
İçmeye suyunu meşe oluğa,
Çıkmak için dağda sisli doruğa,
Dört mevsim başında karlar kalıyor.

Peşimizde, sarı çoban köpeği
Bazan kaptırırdın ona eteği
Senin için yerdim baba köteği
Sanırdım ki içim, bir hoş oluyor.

Haşa, değmemişti elim, eline?
Yetişmezdi cevap senin diline,
Takınca gonca gül saçın teline
Dedim " benim gönlüm herhal çalıyor."

Utanırdım, " bakam" derken yüzüne
Hemen de küsmüştün bir çift sözüme
Ama katlanırdım tatlı nazına
Derdim "benden böyle, öcün alıyor".

Islarken sularla pınar başında
İsmimiz yazıldı çeşme taşında
Donarken gözyaşı hilal kaşında
Sanırdım ki, sanki yürek deliyor.

Saklardım adını kutlu sır gibi
Bıraktım deryaya görünmez dibi
Demedim, esse de poyrazla, tipi
Dediler "ne gerek alem biliyor."

Aradan geçti de koskoca yıllar
Sevdamızı söyler gencecik diller
Çeker beni ınar altına güller
Hayalim o tatlı ana dalıyor.

Nuri Baş